1

Ἑρμηνεία τοῦ

Θ: Λειτουργίας.

Ἑρμηνεία τοῦ

ἐπί

τοῦ Ὄρους Θερμῆς

τοῦ

Σωτῆρος Χριστοῦ

Γραμμένη πεμπτάνας τοῦ

Ἀριθμοῦ τῆς.

– ὕψος τοῦ θεμάτος ἐνα-
ξιότης τοῦ ὁμολογοῦντος.
– φωνή θεοῦ.

Θέμα.

Σύστασις τοῦ ἱεροῦ μυστη-
ρίου.

Ματθ. ιστ'. 26.

Α' Κορινθ. ιε'. 23.

Ἐξ ὁ ἔκρινα = Ἰ. Χ.

Κόριλλας. Σωμ. αἷμ. οἴνος κανών.
Σωμαὶ λέγομος τοῦ Κυρίου.
Ἰωαν. ζ'. Τιβεριάς $\frac{5\ \chi\iota\beta'}{5\ \text{ἔκρινα}}$.

Καρποί.

α/. Ἀριθμοί τοῦ θείου.

Ἀριθ. κβ'. 49. Α' Κορ. ιε'.

β/. Ἐντάλματα μεταβολῆς.

Ἰωαν. ιγ'. 56. Ὁ τρώων μου τὸν σῶμα καὶ πίνων μου τὸν αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Α' Κορ. ι'. 17.

γ/. Ἀνίχνευσις: Ὁ τρώων με κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. Ἰωαν. ϛ'. 57.

δ/. Ἀσθενεῖς. Ὁ τρώων με μὴ ἀσθενῶν σώσει τὸν θνήσκοντα καὶ τὸν ἐξ ἐμοῦ ζῆσαι

αὐτόνεν τ' ἐμό ἐστ' ἐν αὐτό
τὸ μ' ἐχ' ἡ ἡμέρα.

Γιαν. τ' ΔΗ.

Ἂν ἕνας χειτόταμε..
.. . . τ' νεκρ τ'
σκόμε ἡμῶν;

Ὀφόμεθ' εἰς τὴν αἰώνιν
ἀμμ' ἐν.

Ἐξομολογήσεις. Θανάτου

α΄. Ἔνοχος. Α΄ Κορ. ιε΄ 27.

β΄. τοῦθι πρῶμα = κατάνυξιν.

γ΄. διὰ δακτύλου τῶν χριστῶν . . .

Χρυσόστομος - Ἀντώνιος -
Θεόδωρος, Ἀναστ- Κεφ- Θεόδ.

— Δύο Δικαιήματα.

— 6ος Ἡμέρας Πανεπήμ.

— Ο΄ Ἰχ. ὁ Βασιλεύς,
συναγαγε . . . ἐρεῦν.

Προσομοιωτή.

Α'. Ἦχος δ' IX. Ἡ τεσσερεσκαιδεκάτη τῆς Ἁγ. Τρεισαρκ. ἐν τῷ Θ. εἰς τὸν Νεκρ.

β' Τῇ τῆς Ἁγ. Τρ. εἰς τὸν Πρόδρομον ἐν Ἀδρίανοις τῇ Βηθλεεμ. Τριῴδ.

Γ'. Ὡς ἄρτον ὅμως δοξασμένας τοῦ ἁγιάσ. τὴν ἀθ. ὡς τὸν θάνατον ... ἡ Ἀίδιαν. Τριῴδ.

Ρεοίχοος. 9. ἐξαιτ. εὐχῆς.

Πάντας λόγῳ ὁ ὑμνῶν ...

Ἀναγραφή =

Ἑκατόμβη	χοεν.	δεόντι
Κυριόθεν	Ἀνάμνησις	Τρισάγιον
Δεξαί	Δεξαμ.	ψυχῶν

Α. Ποῦ εἶναι τὸ ἀρχαῖα λειτουργία. ἐκκλησία, ταῦτα τρία.

Β! Ὑδρεῖα, Ναός, Ναοί. Α. ἐκκλ.

Γ! διάφορα, ἢ Ναοί. Ἀγία Τρά-
πεζα. ψ. κε!ν. Α. 6. 9.
Ἅγια Κάθαρα ॥ Μαρτύρων
θ: χορεύ - -

Α! Λαβέτω κηρύ. Μ. δίπτυχ.
Β κηρύσσειν. Ἀποστολ. ἐνέργ.
Γ! Ἐπολ! ρμη - ἡ ἐνέργ. Δικαιοκρ.
Ἡμωρίας τὴν δορὰν - - Ηο. ἡ
ἡ σίγη τὸ πρόσω. τὴν δορ. ἡμ. ἀρχ.
ἀλιχάριον κοσμικο. βράχιον Ἅγια
Δ. κύριον. κε! ν. Πρόδικοι, ὁ 3.
μὲν Γαγγόδη οὐ Δι Ρυθμῆ.

Τετάρτο 28/81.
Μαυρ. Πλουσιωρ.
βεστιαρ. Χέρ. Ὄρος

Χρίσμ. Η' τοῦ Κ. Χ. μὲ τὴ Τερουσ. κατεβάσαν τὴν εγ. σταυρ. κύρις ικφαφω. Εὐγενη κυρία.

Μυστήριον Δ' τοῦ Ὀ Πατέρας. ανεφανερ.
— Ἀπαρχαὶ τοῦ Πεντεκοστοῦ Ἀναστάσ.
— Ἀπόδοσις τῶν Τριῶν. Ἕνος.
— Ἐπιστ. Μελ. ιη'. 19.

Μαθητόφαις — Βασίλαις.

Κατηχούμενοι: Κατὰ τὸν τόπον αὐτῶν ἤρθαν νὰ δρισουν τὴ τοῦ Ι.Χ.

Ἀρμόζει Τραγῳδία τῶν ὁρῶν τοῦ τῶν traditorum ἀπανω ἐδῶ κα τὴ τοῦ Β' αὐτοῦ. 2 ἤχοι. } ἀναστάσιμον Ἀναστάσιμον.

εἰς 4 } α' Ἠχοδόμησι, β' Ἀναστάσιμον. γ' Τοῦ κρίνου, δ' Φωτεινόν.

Ἠχοῦ τῶν πεύλων Ἀρχιερέων.

Ἀμβρόσιος — Θεόδοτος. Ἠχ. 8 μέτρας ἔγκυκλος.

Φόβος εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Σωτῆρος.
Ἐπιστολὴ ἀπεσταλεῖσα τῇ ἁγ. τῶν Βοιῶν, πόλεως
τῆς Μ. Πελοπ. Μέγας Ἐξορκισμὸς Κυρι-
ακῆς ἡ ἐν Δευτέρᾳ τῆς Νεοφόβου.

α/. Ἀπόλαυσις τῆς τοῦ Δ. οὐδόμου.
β/. Σύνταξις τῆς τοῦ Α'. Ὄρθρου.
— τρίς — πτερνός —
γ/. Ἀγιασμοὶ τοῦ ὕδατος. διὰ τὴν
ὀρθόδοξον τοῦ ἔτους ἐκκλ.
δ/. αἰτήσεις τῶν ὀνόματος, εἰς τοῦ ἡσεῖν
— εἰθισμένας ἐπὶ ἀσθενείᾳ διβοήνων ἀπόρρ.
εἰς ἀποδοθέντας.
οἶκος εἰς ἦχον φ. τῆς ὥρας.
ἀκροστ. εἰς αἰῶνα τέκνων.
πόδας τοῦ τοιούτου εἰς δεκτὰ σ.
χεῖρας, εἰς χεῖρας σου . . .

ε/. Βασιλικὴ βίβλος τοῦ Α'.
ἀκολουθίας, ὁσιακὴ τῆς
τῶν Ι.Χ. Ῥυμ. κ'. 3.-11.

Χρίσμα. Ὁσιος Νέος χιλιά.
ἀπὸ ἔτους Χριστιανός.

ἀπόρρ.

Δωρ. Κοσμοῦν Μόσχ. Ἀπολ. η'. 3-5.

Ἡ δόξαν μέχρι τοῦ δὶς τοῦ υἱοῦ σου Πανάγιε μόνον.

1. Μόνον Ἀρχιερεῦσι. Ἡ θεία δὲ ὡμόφορον. Χερ. α'. β'.
2. Νῦν οἱ αἱ. — Δεσπότης ἐνοικῶν
3. Ἅγιος ὁ θεός Πρόκλος 447. Κάθε. Ὅσοι εἰς. Δύναμις.
4. Ἀπόστολος. 1ον ἐφωτίσθησαν ἔξω. Κόσμον 2ον κοσμήσασαν
5. Πρὸ τοῦ κόσμου } Διάκονος Ἔξω.
α/. Ἀλληλουϊάρια Ἀπ. Θ'. 1. Χερουβικά.
β/. Θαυμάσια. — Φῶτα.
γ/. Ἀγάπη, Ἀγαμφόν ἐν τέμ... Δόξαν η. Ὅμοιοι ὁ θεός εἰς ὑψος.
6. Δεῦν — Βασιλ. Μαρκ. } Ἱερ. α' Ἀστ. δ'. η'. } Μόσχος Ἱερεύς. Ἄγγελος — Κύριε Μαλ. Αἶνοι — ὑψος. Δόξα σοι — Ἐκκλησιαστ. Ἄδμος.

7. Οἱ Κελτοῦμενοι χριστιανοὶ
κρίνει. ἡδονὴ θεοῦ: Χρυσ.

8. Ἀντιμίνσιον — ἐπίλογον.

9. Χερουβικόν. Γοολίνος. 543

10. Ἑρμηνεία. Θυμίαμα. 9ον

11. Ἀρχαῖοι Χριστιανοὶ — σοφία
Ἀμήν, ἀποστόλου, ἄμωμον, ἀποστόλου
κοκκινοβαφεῖς. — Τοῦ Ἀνάνου.

12. Ἀμήν κοκκινοβαφεῖς καὶ θύραι, ὁδοὶ
πέτρες. ὕδωρ.

13. Βοσκλίνα πόρτα. Αὐλοῦρ.
ἀπὸ πέτρα. Βάραγγοι, πόρτα θύρα,
ἀπὸ 100 ὀμμάτια — ὄμμα.

14. Ἡ Ἁγία Τριάς = ὄμμα.

15. Ἀποδίδω. — ἀποδίδεται.

α. Κὶ τοῦ ἀπόστολος. — ὁ κόσμος.
νὰ κρίνῃ τὸ τὸν κόσμον — Τὸν κόσμο
ὁ κόσμος, ἀπὸ ὀμμὰ τοῦ κόσμου — ὀμμὰ
Ἀνάστασις.

Ε'

Υμνολογία

Ε/

Δεύτερο μάρτυς.

Ω θεόν. ἡμέρα ἡ
Σμύρνη δ. β'. Δεύ
τερο μαρτυρ. !

β'. Ἀμαρτήματος. Μετάνοια

ἡ ἁμαρτία = εἰδ. πίστεν
τοῦ ποιοῦ. ὁ πνευμ. ἔλεος.

Μετάληψις.

Χρυσόστομος – Ἀνθρωπε –
συγκρίνει τὴν ἀνάβασιν σου εἰς τὴν
Ἀρώνην. Κεῖσθαι γὰρ δεῖ τὸν
θνήσκοντα καὶ τὸν τάφον ἐν τῇ κεφα-
λῇ σου τὸν ἔσωθεν.
I Κορ. ιε'. 27. ἀνοίγει καὶ δ
σταυρὸς τὸ στόμα, ἡ κεφαλ-
σεις τὸ εἶπε.
α'. ποδὴς κεφαλῆς, ἤτοι τὴν ἔσω-
τὸν κατάκρισιν.
γ'. Ἀν δεικνύει τὴν χρεω-
κοπίαν τὸ σῶμ. λαμ. τὴν

Ὑπαγε, ἐν τοῦ θανάτου πάσης
τὴν φωνήν. ἐν τοῦ σώματος πάσης
τὸ ἐκεῖ. Μόνη τοιαύτης φωνῆς
ἡ ἄξιος. Ὁ πάντων σωτὴρ
γὰρ τὴν εἰκόνισιν αὐτοῦ.
Ὑπαγε εἰς τὴν θείαν μορφήν.
Ἰδοὺ εἰς τὴν ἀθάνατον κοσμικὴν
ἀνάστασιν σου ἀναμένει σε
~~ἡ τοιαύτη~~ κοσμικὴ ἀνάστασις σε πάσχει.
Ἀναπαύσου μετὰ τῶν σῶν ἀδελφῶν, εἰς τὸν
Ι.Χ. σὺ μετὰ φόβου, ἀναμένει
τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.
Ἀναπαύσεις τὸν δικαίου τὴν
ψυχὴν μόνον, ὅτι ἐγὼ τοῦ
αὐτῶν ὁ Κύριος.
Χορός. Τοῦ τοιούτου Κύριε σῶσον
τὴν ψυχήν σου δοῦλε σου.

Τρίβαιοι.

Κοινῇ ἐξ ἀρχαίου καὶ τῶν τριῶν
ἀνω. αἱρετ. τῶν Φαρ. Σαδδ. Σαμ.
ἱερεῖς ἀποκαθιστῶνται . . . .
διὰ τοῦ δεύτερου καὶ τέταρτου.

Τέταρτος τῶν Π. Δ.

Οἱ Πεντ. πόσαι εἶχον ἄνδρας οἱ τῶν
ἐνεστώτων ὑπὸ τὸν Ἡρ. Ἀθανασ.
σεφαντήρια τὸν ἑξῆς τῶν
Ι. Χ. καὶ τοῦ πόρου ἄνδρα
τῶν χαῶν καὶ τὸν ἐρχόμενον.
Οἱ πρῶτοι τέσσ. ἀναφέρονται
εἰς Ε. α' καὶ 14 μνήμεναι.

1. Ἡσαΐας. 3 Δεκαπ.
2. Ἱερεμίας. 4. Δανιὴλ.

ἡ Ἀβραὰμ ἐβ. Ἰακώβου.

Ἰωσὴ Ἀρμὼν Μιχαὴλ
Ἰωσή. Ἀβραὰμ Ἰωσὴφ
Ναθ. Ἀβραὰμ Εὐφρ-
νίου. Ἀρσένιος Ζαχαρίας
Μιχαήλ.

Ἐ ἡμέρας νεκρὸν νεο-
γνὸν ἐ. ἐπάνω νεόβ. τ. χ.

(424)

Σημ. Ἡ μιλαφρ. βάν ὀ. ἡμέρας 300
πεῖν ἐπὶ τ. χ. ἐν ἀλλῇ πλευρᾷ
βαν. λιβάνι. Δέγει δὲ βάν ὀ. ἐν
δόξῃ τὸ νὰ μιλήσῃ ἢ δόξῃ ἡμέρ-
σον ἢ νὰ πεθαν. ἢ τὸ νὰ μιλάει
λόγους.

Ἡ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ αὐτῆς (ἐν Δευτ. 12, 15 ; 19 σεσημειώσεις περὶ τῆς ἐρήμου τοῦ Χ.

Ἡ τοῦ Δαβὶδ Ἐπιφανείας αὐτῆς ἐν ψ. οα΄. 10—19 περιγραφὴ τῆς πεσούσης ἢ ἡ δόξα τῶν μεγάλων πόλεων καὶ αὐτὸν ὁ λαὸν κατὰ τοῦ κόσμου ἐν οἷς ψ. κα΄. μη΄. ρη΄. τὸν ἐρώτησιν ἐπιτίθεται νὰ ἴδῃς ὅλοτην τὸ ἔργον τοῦ ἐρήμου, τὰ ἐρείπια τῶν χωρῶν, πόλεις ἢ ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν πέφυκεν ἀμμωνιακὸν διὰ ἡμέρας, ~~ἡ... ἐν τῷ παρόντος~~ ἢ νεκρὰ διὰ, ἀπὸ τὸ ὕδωρ, τὸν χωρὶς δ' ἂν πέφυκεν κάτοικος τὸν κόσμον τῆς ἀβύσσ. <ψ. 22.>